

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Dosar nr. 1/J/2012

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI

HOTĂRÂREA NR. 2 J

Ședința publică din 29 februarie 2012

Pe rol soluționarea acțiunii disciplinare formulată de comisia de disciplină pentru judecători împotriva pârâtului V. F., judecător în cadrul Judecătoriei S., având ca obiect săvârșirea abaterii disciplinare constând în încălcarea prevederilor legale referitoare la incompatibilități și interdicții privind judecătoria și procurorii, prevăzută de art. 99 lit. a) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

La apelul nominal, făcut în ședință publică, au răspuns comisia de disciplină pentru judecători, prin reprezentanți - inspectori P. R. și M. A. și pârâtul judecător V. F., personal și asistat de avocat M. A., în baza împuternicirii avocațiale nr. 27/2012, atașată la dosarul cauzei.

Procedura de citare legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefă, după care,

S-a învederat Secției că, la data de 08.02.2012, după finalizarea ședinței de judecată, la dosarul cauzei, s-a depus din partea pârâtului judecător V. F. o cerere prin care, în temeiul dispozițiilor art. 244 alin. (1) pct. 1 Cod procedură civilă, solicită suspendarea judecării prezentei cauze disciplinare până la

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Fax: 322.62.96

Web: www.csm1909.ro

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] [REDACTED]
soluționarea cauzei civile nr. 14198/.../2010 aflată pe rolul Judecătoriei S. De asemenea, în cuprinsul cererii, pârâtul judecător V. F. a invocat excepția lipsei calității de reprezentant a Societății Civile de Avocați M. și Asociații și excepția inadmisibilității acțiunii disciplinare, solicitând și a se dispune comunicarea de către comisia de disciplină pentru judecători a tuturor dovezilor care au stat la baza acțiunii disciplinare. Totodată, a propus încuviințarea probei testimoniale constând în ascultarea în calitate de martor a domnului B. A.

Apărătorul ales al pârâtului judecător V. F., având cuvântul, a învederat Secției că nu mai susține cererea de suspendare a judecării prezentei cauze, având în vedere soluția pronunțată de către Înalta Curte de Casație și Justiție, în sensul desființării titlului executoriu față de petenți.

De asemenea, a arătat că nu mai susține nici excepția lipsei calității de reprezentant a Societății civile de avocați M. și Asociații și nici excepția inadmisibilității acțiunii disciplinare. Depune la dosar o prezentare sintetică a elementelor distinctive privind dosarele nr. 4089/.../2007 și nr. 13559/.../2010, prin care demonstrează aspecte decisive în stabilirea nevinovăției domnului judecător V. F.

Având cuvântul în susținerea excepției prescripției dreptului material de a introduce acțiunea disciplinară, invocată prin întâmpinarea depusă la dosar, apărătorul pârâtului judecător V. F., în esență, a arătat că a invocat această excepție în considerarea faptului că abaterea disciplinară imputată este o abatere complexă în care intră două componente principale și anume: prima componentă se referă la faptul că judecătorul s-a antepronunțat în dosarul având ca obiect contestație la executare, iar a doua componentă se referă la faptul

[REDACTED]
Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Fax:322.62.96

Web: www.csm1909.ro

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] [REDACTED]
că judecătorul a soluționat dosarul nr. 13559/.../2010, având ca obiect cerere de încuviințare executare silită, deși anterior își spusese părerea în dosarul nr. 4898/.../2007.

Astfel, susține că antepronunțarea în dosarul nr. 4898/.../2007, ceea ce ar fi întrezărit soluția în dosarul nr. 13559/.../2010 - față de care a intervenit prescripția dreptului material la formularea acțiunii disciplinare, întrucât termenul de 1 an curge de la data săvârșirii faptei, s-a consumat în anul 2008, ceea ce face ca pentru faptele săvârșite atunci, prescripția să se împlinească la data de 15.04.2009, adică la un an de la pronunțarea sentinței civile nr. 2637, considerente în raport cu care apreciază că abaterea disciplinară nu mai subzistă.

Reprezentantul comisiei de disciplină pentru judecători, având cuvântul asupra excepției prescripției dreptului material de a introduce acțiunea disciplinară, a solicitat respingerea acestei excepții, ca neîntemeiată, deoarece ceea ce i se reproșează pârâtului judecător V. F. vizează exclusiv activitatea profesională desfășurată în anul 2010, constând în aceea că, la data de 19.10.2010, a luat parte la judecarea cauzei nr. 13559/.../2010 aflată pe rolul Judecătoriei S., fără a se abține, deși anterior a pronunțat sentința civilă nr. 2637/15.04.2008, în dosarul nr. 4858/.../2007, sentință prin care își spusese părerea asupra unora dintre chestiunile juridice, ce constituiau obiectul dosarului nr. 13559/.../2010, neasigurând condiția de imparțialitate, prevăzută de dispozițiile legale. Precizează că, din modul în care s-a derulat procedura disciplinară, nu reiese faptul că s-ar fi încălcat termenele imperative prevăzute de lege cu privire la prescripția acțiunii disciplinare.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] [REDACTED]

De asemenea, arată că fapta a fost săvârșită sub imperiul legii care prevedea că termenul de 1 an de introducere a acțiunii disciplinare curge de la data la care fapta a fost cunoscută de Consiliul Superior al Magistraturii, ceea ce înseamnă că exercitarea acțiunii disciplinare nu este prescrisă, deoarece fapta a fost cunoscută la data de 08.06.2011, când a fost introdus primul memoriu, iar instanța disciplinară a fost sesizată la un interval de 6 luni și ceva de la data cunoașterii faptei de către Consiliu.

Potrivit legii în vigoare (art. 46 alin. 14 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată și modificată), acțiunea disciplinară poate fi exercitată în termenul de prescripție de cel mult 1 an de la data la care a fost cunoscută de Consiliul Superior al Magistraturii, dar nu mai târziu de 2 ani de la data săvârșirii faptei, legiuitorul instituind două termene a căror aplicare intervine succesiv: data săvârșirii faptei și, respectiv, data la care fapta a fost cunoscută.

În cazul de față, arată că fapta s-a epuizat la data de 19 octombrie 2010, a fost cunoscută de Consiliul Superior al Magistraturii la data de 8 iunie 2011, iar comisia de disciplină a dispus exercitarea acțiunii la 19 decembrie 2011, Secția pentru judecători fiind sesizată la data de 3 ianuarie 2012.

Apărătorul pârâtului judecător, având cuvântul în replică, a arătat că termenul de prescripție a acțiunii disciplinare curge de la data de 15.04.2008, astfel că, această abatere disciplinară imputată nu poate exista decât de la acea dată și nu de la data de 19.10.2010, astfel cum s-a reținut în cuprinsul acțiunii disciplinare.

Secția, după deliberare, respinge excepția prescripției dreptului

[REDACTED]

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Fax: 322.62.96

Web: www.csm1909.ro

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

material de a introduce acțiunea disciplinară invocată prin întâmpinare, apreciind că termenul de prescripție curge de la data de 19 octombrie 2010, data pronunțării încheierii civile nr. 5405, în dosarul nr. 13559/.../2010 al Judecătoriei S., astfel încât termenul de 1 an, prevăzut de art. 46 alin. (14) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, nu s-a împlinit.

Reprezentantul comisiei de disciplină pentru judecători a depus la dosarul cauzei note de ședință, constând în răspuns la întâmpinare și punct de vedere la cererile formulate de către pârâtul judecător V. F., specificând, totodată, că, deși din actele dosarului, rezultă că pârâtului judecător i s-au prezentat toate actele și memoriile depuse, acestea având același conținut, nu se opune cererii de a i se înmâna copii de pe documentele din dosar, în măsura în care indică ce anume înscrisuri solicită sau de a i se transmite întregul dosar în copie.

Secția procedează la audierea pârâtului judecător V. F. cu privire la fapta reținută în sarcina sa, declarația fiind consemnată în scris și atașată la dosarul cauzei.

În continuare, s-a acordat cuvântul părților cu privire la probațiune.

Comisia de disciplină pentru judecători, prin reprezentant, având cuvântul în probațiune, a arătat că nu mai are alte probe de solicitat, în afara probelor existente deja la dosar.

Pârâtul judecător V. F., prin apărător, având cuvântul, a arătat că nu mai dorește administrarea altor probe, în afara celor deja existente. Cu privire la proba constând în ascultarea martorului B. A., s-a arătat că nu mai insistă în administrarea acestei probe, întrucât nu este relevantă soluționării cauzei.

Nemaifiind alte cereri de formulat sau excepții de invocat, Secția

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Fax: 322.62.96

Web: www.csm1909.ro

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] apreciază cauza în stare de judecată și acordă cuvântul părților pe fondul cauzei.

Reprezentantul comisiei de disciplină pentru judecători, având cuvântul, arată că s-a dispus sesizarea Secției pentru judecători cu acțiune disciplinară, justificată de săvârșirea de către pârâțul judecător V. F., din cadrul Judecătoriei S., a abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. a) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, solicitând ca, prin hotărârea ce se va pronunța, să se dispună aplicarea uneia dintre sancțiunile prevăzute de art. 100 din același act normativ.

În ceea ce privește fondul cauzei, se arată că legea prevede strict și limitativ cazurile în care un judecător nu poate lua parte la judecarea cauzei, printre altele și atunci când anterior și-a spus părerea în cauză (care nu se referă doar la soluție), sau a fost expert, martor sau arbitru în aceeași pricină.

Apreciază că, în raport de motivarea soluției din primul dosar (nr. 4858/.../2007, având ca obiect contestație la executare), atunci când s-a statuat că titlul evocat de creditoare îndeplinește cerințele unui titlu executoriu și că societățile urmărite în cadrul procedurii de executare au calitatea de debitoare, pârâțul judecător și-a exprimat astfel și părerea cu privire la îndeplinirea condițiilor executării silite din dosarul următor și, implicit, asupra soluției de admitere a cererii privind încuviințarea executării silite.

Precizează că problema se pune în acest mod, pentru că, în situația în care procedura de soluționare a cererii de încuviințare a executării silite se realizează fără citarea părților, părțile interesate nu pot formula apărări sau invoca motive de incompatibilitate sau de recuzare în ceea ce îl privește pe judecătorul investit cu soluționarea cauzei, acesta fiind singurul care apreciază dacă sunt

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] [REDACTED]
incidente astfel de motive și se impune a se abține de la soluționare. De altfel, potrivit dispozițiilor noului cod de procedură civilă, ce vor intra în vigoare, aspectele învederate constituie o cauză de incompatibilitate, fiind prevăzute distinct de cele de la abținere și recuzare, fiind stabilit, în mod expres, că judecătorul are obligația de a arăta acest caz de incompatibilitate, independent de formularea vreunei cereri de recuzare din partea părților, ceea ce demonstrează că acest gen de dispoziții au un caracter imperativ.

Pe de altă parte, apreciază că ar fi illogic să existe un caz de incompatibilitate când judecătorul și-a spus părerea în cauză, cum prevede art. 24 Cod procedură civilă, dar să nu existe motiv de abținere când și-a spus părerea ce urmează a fi pronunțată, dar într-o cauză anterioară, cum este în speța de față.

Precizează că, deosebit de dosarul anterior, într-un alt dosar (nr. 2944/.../2008), având ca obiect cerere de suspendare a executării silite, pârâțul judecător a formulat o cerere de abținere de la soluționarea cauzei, ceea ce impunea ca, în cea de a treia cauză, să procedeze în mod asemănător, dat fiind că asupra acelor aspecte se pronunțase anterior.

Reprezentantul comisiei de disciplină apreciază că prin neabținerea de la soluționarea cauzei respective a fost încălcată garanția de imparțialitate.

Cu privire la aspectele invocate în întâmpinare, arată că acestea nu conduc la schimbarea situației de fapt, fiind astfel întrunite elementele constitutive ale abaterii disciplinare analizate prin acțiunea disciplinară și, în consecință, se solicită aplicarea unei sancțiuni disciplinare pârâțului judecător.

Apărătorul pârâțului judecător V. F., având cuvântul, a solicitat

respingerea acțiunii disciplinare ca neîntemeiată, întrucât nu sunt întrunite cumulativ elementele răspunderii disciplinare pentru pârâțul judecător, ca formă a răspunderii juridice, lipsind atât abaterea disciplinară, cât și vinovăția acestuia.

Solicită a se avea în vedere că domnul judecător V. F. a fost prezentat în cuprinsul acțiunii disciplinare ca neparțial, deși imparțialitatea se prezumă până la proba contrară și nu s-au administrat probe care să răstoarne această prezumție. De fapt, în opinia sa, domnul judecător este o victimă a circumstanțelor într-un sistem judiciar, iar autorii memoriilor, care au stat la baza exercitării acțiunii disciplinare, nu au dorit altceva decât să-l denigreze.

S-a arătat că, în dosarul nr. 13559/.../2010 al Judecătorei S., nu există probe care să infirme condiția de imparțialitate, neformularea unei cereri de abținere de către domnul judecător fiind consecința necunoașterii unor motive de recuzare față de acesta, dar și a formării intimei convingeri că, pe de o parte, soluționarea dosarului civil nr. 4898/.../2007 al Judecătorei S., având ca obiect contestație la executare, nu întrezărește soluția pe care urma să o adopte în dosarul nr. 13559/.../2010 al aceleiași instanțe, având ca obiect încuviințarea executării silite, cele două litigii fiind total diferite, iar, pe de altă parte, că va asigura părților garanțiile procesuale necesare desfășurării unui proces echitabil. De fapt, în primul dosar, judecătorul a fost învestit cu soluționarea unei contestații la executare propriu-zisă, care viza legalitatea unui proces-verbal de sechestrul și a altor acte ulterioare acestuia, și nu cu o contestație la titlu.

Revenind la componenta răspunderii disciplinare, s-a arătat că simpla soluționare a cauzei nu reprezintă o dovadă de imparțialitate, câtă vreme nu

s-a dovedit existența vreunui interes al judecătorului de a nu se abține de la soluționarea cauzei cu scopul de a părtini vreuna dintre părțile din proces.

De asemenea, s-a arătat că nu există nicio probă privind faptul că adoptarea soluției în dosarul de încuviințare a executării silite ori simpla acceptare a soluționării dosarului a fost o condiție impusă avocatului B. A. de a-l favoriza pe pârâțul judecător în promovarea examenului de doctorat. Simplul fapt că, în dosarul de încuviințare a executării silite, apar mențiuni cu privire la structura acționariatului, nu reprezintă un motiv de admitere a cererii deduse judecății, judecarea acestei cereri având la bază titlul în baza căruia se cerea încuviințarea, care era învestit cu formulă executorie, fiind definitiv.

S-a mai arătat că, dacă magistratul se află într-o situație de incompatibilitate de care are cunoștință și nu formulează cerere de abținere, se poate discuta despre o eventuală răspundere disciplinară, în condițiile în care se dovedește că acesta, în mod conștient, a încălcat dispozițiile referitoare la incompatibilități, or, la momentul la care pârâțul judecător a decis să nu se abțină, procedând la judecarea cauzei, era convins că, prin soluționarea contestației la executare, nu a anticipat probleme de drept relevante în soluționarea dosarului privind încuviințarea executării silite, astfel că, în opinia apărării, în speța de față, nu există un rezultat al abaterii disciplinare.

Totodată, s-a mai solicitat a se avea în vedere că, în speța de față, nu s-a dovedit reau-credință a pârâțului judecător în soluționarea cauzelor, ce fac obiectul analizei în cuprinsul acțiunii disciplinare, și nici faptul că același magistrat ar fi cunoscut numărul, diversitatea și obiectul celorlalte litigii existente pe rolul Judecătoriei S., repartizate la alte complete în care

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

avocatul B. A. reprezintă interesele creditoarei S.C. M.

În concluzie, față de cele reținute anterior și expuse pe larg în cuprinsul întâmpinării, a solicitat respingerea acțiunii disciplinare, întrucât în cauză nu sunt întrunite elementele răspunderii disciplinare.

Pârâtul judecător V. F., având cuvântul, în esență, a arătat că, din punct de vedere logico-juridic, încuviințarea executării silite nu poate depinde de o contestație la executare soluționată cu 3 ani în urmă, indiferent de soluția adoptată.

În altă ordine de idei, a solicitat a se reține că este judecător de 18 ani, cu reputație profesională neștirbită, care, prin muncă și efort propriu, a obținut titlul de doctor în drept și un master care se referă la executorialitatea hotărârilor pronunțate de C.E.D.O.

Secția constată închise dezbaterile și reține cauza în pronunțare.

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI

Deliberând, asupra acțiunii disciplinare, constată următoarele:

Prin acțiunea disciplinară înregistrată pe rolul Secției pentru judecători în materie disciplinară, la data de 03.01.2012, sub nr. 1/J/2012, comisia de disciplină pentru judecători a solicitat Secției ca, prin hotărârea pe care o va pronunța, să dispună aplicarea uneia din sancțiunile prevăzute de art. 100 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, pârâtului V. F., judecător în cadrul Judecătoriei S., pentru săvârșirea abaterii disciplinare constând în

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Fax: 322.62.96

Web: www.csm1909.ro

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

nerespectarea dispozițiilor legale referitoare la incompatibilități și interdicții, prevăzută de art. 99 lit. a) din aceeași lege.

În motivarea acțiunii disciplinare s-a reținut, în esență, că pârâtul judecător V. F., fără a se abține, a luat parte la judecarea cauzei nr. 13559/.../2010 de pe rolul Judecătoriei S., pronunțând încheierea nr. 5405/CC/19 octombrie 2010, prin care s-a admis cererea și s-a încuviințat începerea executării silite în favoarea creditoarei S.C. M. S.A., împotriva debitorilor T. K. AG și T. B. S. GmbH, pentru aducerea la îndeplinire a dispozițiilor titlului executoriu, sentința civilă nr. 1607/16 aprilie 1998 și recuperarea cheltuielilor de executare, știind că, anterior, își spusese părerea - prin pronunțarea sentinței civile nr. 2637 din 15 aprilie 2008, în dosarul nr. 4858/.../2007 - ce ar fi întrezărit soluția în cauză, neasigurând condiția de imparțialitate, prevăzută de dispozițiile legale, respectiv art. 25 și art. 27 alin. 1 pct. 7 din Codul de procedură civilă.

În drept, Comisia de disciplină pentru judecători și-a întemeiat acțiunea pe dispozițiile art. 98 – 101 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată, și art. 44-46 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată și modificată.

Pârâtul judecător V. F. a formulat întâmpinare, prin care a invocat excepția prescripției dreptului de a introduce acțiunea disciplinară, iar, ulterior, printr-o cerere separată, a solicitat suspendarea judecării prezentei cauze, în temeiul art. 244 alin. (1) pct. 1 Cod procedură civilă, până la soluționarea dosarului nr. 14198/.../2010 aflat pe rolul Judecătoriei S., invocând,

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] [REDACTED]
totodată, excepția lipsei calității de reprezentant a Societății Civile de Avocați M., precum și inadmisibilitatea acțiunii disciplinare.

În ședința de la termenul din data de 29.02.2012, pârâtul judecător V. F. a învederat Secției pentru judecatori în materie disciplinară că renunță la cererea de suspendare a judecării prezentei cauze, precum și la excepțiile privind lipsa calității de reprezentant a Societății Civile de Avocați M. și inadmisibilitatea acțiunii disciplinare, iar, la același termen, Secția a respins excepția prescripției dreptului de exercitare a acțiunii disciplinare, pentru motivele arătate în practica hotărârii.

La termenul de judecată din data de 29.02.2012, a fost audiat pârâtul judecător V. F. și s-a încuviințat pentru acesta proba cu înscrisuri.

Pârâtul judecător, în declarația dată în fața Secției, a învederat că a fost investit cu soluționarea dosarului nr. 13559/.../2010, având ca obiect cererea de executare silită formulată de creditoarea S.C. M. S.A. împotriva debitorilor T. K. AG și T. B. S. GmbH, și a admis această cerere prin sentința civilă nr. 5405/2010, având în vedere înscrisurile atașate cererii, ce erau diferite de cele existente în dosarul nr. 4858/.../2007 al Judecătoriei S. Pârâtul a declarat că nu a considerat că este necesar să se abțină de la soluționarea cauzei nr. 13559/.../2010, deoarece obiectul acestei cauze este total diferit de cel al dosarului nr. 4858/.../2007, precum și caracterul necontencios al procedurii.

Din actele și lucrările dosarului, Secția pentru judecatori reține următoarea situație de fapt:

La data de 12 iunie 2007, pe rolul Judecătoriei S., sub nr. 4858/.../2007, s-a înregistrat contestația la executare formulată de către contestatoarele T.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] [REDACTED]
B. S. GmbH și T. B. C. S.A. în contradictoriu cu intimata S.C. M. S.A. și T. K. AG., prin care s-a solicitat să se dispună anularea procesului-verbal din data de 7 iunie 2007 de sechestrare definitivă a unui număr de 61273 acțiuni deținute de către T. B. S. GmbH la T. B. C. S.A., act de executare efectuat în dosarul de executare nr. 158/21 mai 2007 al B.E.J. C. I., precum și a oricărui act subsecvent efectuat în acest dosar de executare; iar, în temeiul art. 403 alin. (1) Cod procedură civilă, să se dispună suspendarea executării silite la primul termen de judecată până la soluționarea contestației la executare.

Dosarul a fost repartizat aleatoriu la completul de judecată C2 - civil vacanță, primul termen de judecată fiind la data de 12 iulie 2007, iar, la termenul de judecată din data de 16 august 2007, dosarul a fost repartizat ciclic, potrivit art. 99 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, completului de judecată denumit C5, prezidat de pârâțul judecător V. F., potrivit procesului-verbal de repartizare ciclică.

Prin sentința civilă nr. 2637 pronunțată la data de 15 aprilie 2008, în dosarul nr. 4858/.../2007 al Judecătoriei S., s-a admis excepția lipsei calității procesuale active invocate de către intimata M. și, în consecință s-a respins ca fiind formulată de o persoană lipsită de calitate procesuală contestația la executare a S.C. T. B. C. S.A., precum și contestația la executare formulată de T. B. S. GmbH.

Împotriva acestei sentințe a fost declarat recurs de către T. B. S. GmbH, T. B. C. S.A. și T. AG, prin încheierea civilă din 4 iunie 2008 pronunțată de Tribunalul S., s-a admis cererea de suspendare a executării până la soluționarea recursului, iar, prin decizia civilă nr. 430 din 11 iunie 2009, Tribunalul S. a

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

admis recursul, a modificat sentința recurată în sensul că a respins excepția lipsei calității procesuale active, a admis contestația la executare, a anulat formele de executare din dosarul execuțional 158/2007 și a constatat încetată executarea în dosarul execuțional nr. 158/2007.

În motivarea sentinței civile nr. 2637 din 15 aprilie 2008, pârâtul judecător a analizat aspectele privind titlul executoriu, reprezentat de sentința civilă nr. 1607 din 16 aprilie 1998, respectiv a redat conținutul acestuia, căile de atac declarate împotriva hotărârii și modul de soluționare a acestora, menționând că s-a încuviințat executarea vremelnică a sentinței și că este investită cu formulă executorie. De asemenea, a menționat modalitatea de desfășurare a executării silite a titlului executoriu, identificând și cererile de încuviințare a executării silite formulate și soluțiile pronunțate în cazul acestor cereri, precum și actele de executare efectuate în dosarul de executare silită nr. 158/2007 al Biroului Executorului Judecătoresc C. I. Totodată, a făcut o analiză detaliată a aspectelor de fapt și de drept, prezentând normele de drept intern și de drept german, în vederea stabilirii calității de debitor a societăților în cauză, motivat de faptul că au existat schimbări de denumire, sediu, precum și modificări în structura acționariatului acestora sau chiar fuziuni succesive, de la momentul stabilirii creanței și până la momentul executării silite.

La data de 05 mai 2008, s-a înregistrat pe rolul Judecătoriei S., sub nr. 2944/.../2008, cererea formulată de debitoarele T. B. S. GmbH, T. B. C. S.A. și T. K. AG. prin care s-a solicitat suspendarea executării silite începută în dosarul nr. 158/2007 al Biroului Executorului Judecătoresc C. I., cererea a fost

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

repartizată aleatoriu în aceeași zi completului de judecată C5 civil - Camera de consiliu, prezidat de pârâtul judecător V. F.

În această cauză, pârâtul judecător, la data de 5 mai 2008, a formulat cerere de abținere de la soluționarea cauzei, arătând că s-a pronunțat asupra unei cereri similare, în dosarul nr. 4858/.../2007, invocând dispozițiile art. 27 Cod procedură civilă, iar, prin încheierea din Camera de consiliu din data de 6 mai 2008, a fost admisă cererea de abținere, dosarul fiind înaintat apoi completului cu numărul imediat următor, C7, care, prin încheierea civilă nr. 272 din 6 mai 2008, a dispus suspendarea provizorie a executării silite, până la soluționarea cererii de suspendare din dosarul nr. 2940/.../2008 al Judecătoriei S..

La data de 15 octombrie 2010, s-a formulat de către Biroul Executorului Judecătoresc C. I., la solicitarea creditoarei M., cerere de încuviințare a executării silite, împotriva debitorilor T. K. AG și T. B. S. GmbH, a sentinței civile nr. 1607 din 16 aprilie 1998 a Tribunalului B. - Secția comercială, în cuantum de 46.968.270,70 USD, precum și pentru recuperarea cheltuielilor de executare, cuprinzând onorariu de avocat, onorariu de executor și cheltuieli efective cu executarea ce se vor face până la data recuperării întregii creanțe.

Cererea a fost înregistrată pe rolul Judecătoriei S. sub nr. 13559/.../2010, la data de 15 octombrie 2010, fiind repartizată aleatoriu completului de judecată C5 civil - Camera de consiliu, complet al cărui titular este pârâtul judecător V. F., fixându-se termen de judecată la data de 19 octombrie 2010.

Prin încheierea nr. 5405/CC din 19 octombrie 2010, pronunțată în dosarul nr. 13559/.../2010, s-a admis cererea și s-a încuviințat începerea executării silite în favoarea creditoarei S.C. M. S.A., împotriva debitorilor T. K. AG

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Fax: 322.62.96

Web: www.csm1909.ro

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

și T. B. S. GmbH, pentru aducerea la îndeplinire a dispozițiilor titlului executoriu, sentința civilă nr. 1607 din 16 aprilie 1998 pronunțată de Tribunalul B. – Secția comercială și recuperarea cheltuielilor de executare.

În motivarea acestei încheieri, s-a arătat că titlul executoriu este sentința civilă nr. 1607 din 16 aprilie 1998 pronunțată de Tribunalul B. - Secția comercială, s-au detaliat căile de atac promovate împotriva acestei hotărâri și modul de soluționare a acestora, faptul că, prin decizia nr. din 5 decembrie 2008, Î. C. de C. și J. - Secția Comercială a schimbat în parte sentința civilă nr. 1607 din 16 aprilie 1998, în sensul respingerii acțiunii formulate de creditoare față de O. W. H., O. W. A. I. și T. S. B., precum și că, prin decizia nr. ... din 4 martie 2010, Î. C. C. J. - Secția comercială a admis contestația în anulare formulată de creditoare împotriva deciziei nr. ... din 5 decembrie 2008 și, drept consecință, a dispus anularea parțială a deciziei contestate numai cu privire la admiterea recursurilor declarate de pârâtele O. W. H. GmbH, O. W. A. I. și T. S. B. GmbH împotriva deciziei nr. 1743 din 3 august 1999 a Curții de Apel B., pe care a modificat-o în parte, în sensul admiterii apelurilor declarate de acestea și schimbării în parte a sentinței civile nr. 1607 din 16 aprilie 1998 a Tribunalului B., în sensul respingerii acțiunii formulate de creditoare și obligării sale la cheltuieli de judecată în sumă de 2311,48 de lei, reținându-se că sentința nr. 1607 din 16 aprilie 1998 are caracter definitiv și executoriu.

De asemenea, în motivarea încheierii, s-a analizat calitatea procesuală pasivă a debitorilor din dosarul de încuviințare a executare silită, constatându-se această calitate, raportat la modificările intervenite în structura societăților debitoare, de la data emiterii titlului executoriu, prezentându-se cronologic

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

schimbările de denumire, ce au avut loc ca urmare a fuziunilor dintre diferite societăți, și succesorii acestora.

Situația de fapt, astfel cum a fost reținută de Secție, a rezultat din coroborarea declarației și notei de relații date de pârâtul judecător, cu actele și lucrările dosarelor nr. 4858/.../2007, nr. 2944/.../2008 și nr. 13559/.../2010 ale Judecătoriei S., precum și copiile sentinței civile nr. 2637 din 15 aprilie 2008 pronunțată în dosarul nr. 4858/.../2007, ale încheierii nr. 5405/CC din 19 octombrie 2010, pronunțată în dosarul nr. 13559/.../2010.

În acțiunea disciplinară, s-a reținut că pârâtul judecător V. F. a săvârșit abaterea disciplinară prevăzută de art. 99 lit. a) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, întrucât a încălcat dispozițiile art. 25 și art. 27 alin. (1) pct. 7 din Codul de procedură civilă, prin soluționarea cauzei nr. 13559/.../2010 de pe rolul Judecătoriei S., pronunțând încheierea nr. 5405/CC/19 octombrie 2010, prin care s-a admis cererea și s-a încuviințat începerea executării silite în favoarea creditoarei S.C. M. S.A., împotriva debitorilor T. K. AG și T. B. S. GmbH, pentru aducerea la îndeplinire a dispozițiilor titlului executoriu, sentința civilă nr. 1607 din 16 aprilie 1998 și recuperarea cheltuielilor de executare, în condițiile în care, anterior, își spusese părerea - prin pronunțarea sentinței civile nr. 2637 din 15 aprilie 2008, în dosarul nr. 4858/.../2007 - ce ar fi întrezărit soluția în cauză, neasigurând condiția de imparțialitate.

Secția pentru judecători, analizând ansamblul probator administrat în cauză, constată că fapta reținută în sarcina pârâtului judecător V. F. nu întrunește elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

art. 99 lit. a) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru următoarele considerente:

Potrivit dispozițiilor art. 99 lit. a) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare constituie abatere disciplinară încălcarea prevederilor legale referitoare la incompatibilități și interdicții privind judecătorii și procurorii.

De asemenea, articolul 90 din același act normativ prevede că judecătorii și procurorii au obligația să se abțină de la orice acte sau fapte de natură să compromită demnitatea lor în profesie și în societate.

În speța de față, Secția constată că pârâțul a soluționat două cauze privind aceleași părți, respectiv dosarul nr. 4858/.../2007 al Judecătorei S., având ca obiect contestația la executare formulată de către contestatoarele T. B. S. GmbH și T. B. C. S.A. în contradictoriu cu intimata S.C. M. S.A. și T. K. AG., și dosarul nr. 13559/.../2010 al Judecătorei S., având ca obiect cererea de încuviințare a executării silite formulată de către Biroul Executorului Judecătoresc C. I., la solicitarea creditoarei M., împotriva debitorilor T. K. AG și T. B. S. GmbH., iar, în dosarul nr. 2944/.../2008 al Judecătorei S., pârâțul a formulat cerere de abținere, admisă, în temeiul art. 27 alin. (1) pct. 7 Cod procedură civilă.

Prin acțiunea disciplinară, s-a imputat pârâțului judecător nerespectarea dispozițiilor art. 25 și art. 27 alin. (1) pct. 7 Cod procedură civilă, însă Secția consideră că aceste prevederi legale nu sunt incidente în cauză.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Astfel, potrivit art. 25 Cod procedură civilă, „Judecătorul care știe că există un motiv recuzare în privința sa este dator să înștiințeze pe șeful lui și să se abțină de la judecarea pricinii”, iar, conform art. 27 alin. (1) pct. 7 Cod procedură civilă, „Judecătorul poate fi recuzat dacă și-a spus părerea cu privire la pricina ce se judecă”.

În speța de față, Secția reține că, deși cele două cauze, respectiv nr. 4858/.../2007 și nr. 13559/.../2010 ale Judecătoriei S., priveau pe aceleași părți, nu exista identitate de obiect și cauză, iar nici procedura de judecată nu era aceeași, așa încât nu se poate considera că pârâtul judecător trebuia să formuleze cerere de abținere, pentru că, anterior, nu și-a exprimat opinia cu privire la soluția ce urma să o adopte în dosarul nr. 13559/.../2010 al Judecătoriei S.

Secția constată că, în dosarul nr. 4858/.../2007 al Judecătoriei S., pârâtul judecător, prin sentința civilă nr. 2637 pronunțată la data de 15 aprilie 2008, a soluționat contestațiile la executare formulate de contestatoarele S.C. T. B. C. S.A. S. și T. B. S. GmbH., în sensul că a respins contestația formulată de S.C. T. B. C. S.A. S., ca urmare a admiterii excepției lipsei calității procesuale active invocată de către intimata S.C. M. S.A., precum și contestația formulată de T. B. S. GmbH.

Prin aceste contestații la executare, se reține că, nu s-a contestat titlul executoriu, sentința civilă nr. 1607 din 16.04.1998 a Tribunalului B. – Secția comercială, ci un act de executare silită, respectiv procesul verbal din data de 07.06.2007 de sechestrul pentru 61.273 acțiuni deținute de T. B. S. GmbH. la S.C. T. B. C. S.A. S., act de executare efectuat în dosarul de executare

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

nr. 158/2007 al Biroului Executorului Judecătoresc C. I., precum și actele de executare silită subsecvente.

Astfel, pârâtul judecător, la soluționarea cauzei, chiar dacă a făcut referiri la titlul executoriu, prezentând sentința civilă nr..... din 16.04.1998 a Tribunalului B. – Secția comercială, căile de atac declarate împotriva hotărârii și modul de soluționare a acestora, nu se poate susține că a analizat validitatea titlului executoriu, nefiind sesizat cu o contestație la titlu, potrivit art. 401 alin. (1¹) sau art. 401 alin. (2) Cod procedură civilă, ci doar a făcut o prezentare a titlului executoriu.

În acest dosar, nr. 4858/.../2007 al Judecătorei S., pârâtul judecător, în esență, a analizat și constatat validitatea procesului verbal de sechestrul din data de 07.06.2007 întocmit în dosarul de executare nr. 158/2007 al Biroului Executorului Judecătoresc C. I. și a actelor de executare silită subsecvente, precum și calitatea de debitoare a S.C. T. B. S. GmbH. și S.C. T. A.G., prezentând, pe larg, actele de executare silită efectuate în dosarul de executare nr. 158/2007 al Biroului Executorului Judecătoresc C. I.

De asemenea, Secția constată că, deși, în motivarea sentinței supuse analizei, respectiv sentința civilă nr. 2637 pronunțată la data de 15 aprilie 2008, pârâtul judecător a detaliat modul de desfășurare a executării silite în dosarul de executare nr. 158/2007 al Biroului Executorului Judecătoresc C. I., nu se poate reține că acesta a analizat validitatea titlului sau a actelor de executare anterioare procesului verbal de sechestrul din data de 07.06.2007, având în vedere că și menționează că „un examen incidental asupra actelor premergătoare procesului verbal de sechestrul definitiv din 7 iunie 2007

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

constituie un exercițiu abuziv, dat fiind că sentința civilă/4.10.2007 are atașată autoritatea de lucru judecat absolută...", de unde reiese că nu a avut intenția decât de a prezenta, cronologic, toate etapele executării silite din acel dosar. Trebuie precizat că sentința civilă/4.10.2007, la care se face referire, este o hotărâre pronunțată de Judecătoria S., prin care se soluționase, anterior, altă contestație vizând aceeași executare silită.

Referitor la dosarul nr. 13559/.../2010 al Judecătoriei S., soluționat de pârâtul judecător, prin încheierea nr. 5405/CC din 19 octombrie 2010, se reține că acesta a avut ca obiect cererea de încuviințare a executării silite în favoarea creditoarei S.C. M. S.A., împotriva debitorilor T. K. AG și T. B. S. GmbH.

În motivarea acestei încheieri, pârâtul judecător a prezentat titlul executoriu, respectiv sentința civilă nr. 1607 din 16 aprilie 1998 pronunțată de Tribunalul B. - Secția comercială, căile de atac promovate împotriva acestei hotărâri și modul de soluționare a acestora, considerând că această sentință are caracter definitiv și executoriu; și a analizat calitatea procesuală pasivă a debitorilor din dosarul de încuviințare a executare silită, constatându-se această calitate, raportat la modificările intervenite în structura societăților debitoare, de la data emiterii titlului executoriu, prezentându-se cronologic schimbările de denumire, ce au avut loc ca urmare a fuziunilor dintre diferite societăți și succesorii acestora.

Având în vedere dispozițiile art. 373¹ Cod procedură civilă, la soluționarea cererii de încuviințare a executării silite, în dosarul nr. 13559/.../2010 al Judecătoriei S., procedură necontencioasă, pârâtul judecător trebuia să verifice competența, existența unui titlu executoriu, în

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

baza căruia se face executarea silită, acest titlu să cuprindă dispoziții ce se pot aduce la îndeplinire prin executare silită, cerințele privind creanța, respectiv aceasta să fie certă, lichidă și exigibilă, și să nu existe impedimente la executare, precum și calitatea de creditor a persoanei care solicită executare și calitatea de debitor a persoanelor împotriva cărora se face executarea.

Ori, din motivarea încheierii nr. 5405/CC din 19 octombrie 2010 pronunțată în dosarul nr. 13559/.../2010 al Judecătoriei S., se reține că pârâtul judecător a constatat îndeplinirea condițiilor pentru încuviințarea executării silite, astfel încât, având în vedere dispozițiile art. 373¹ Cod procedură civilă, a admis cererea.

Secția consideră că, prin faptul că, la motivarea sentinței civile nr. 2637 pronunțată la data de 15 aprilie 2008, prin care s-au soluționat contestațiile la executare formulate de contestatoarele S.C. T. B. C. S.A. S. și T. B. S. GmbH., pârâtul judecător a prezentat detaliat titlul executoriu și actele de executare din dosarul de executare nr. 158/2007 al Biroului Executorului Judecătoresc C. I. nu este de natură a contura soluția ce urma a fi pronunțată în dosarul nr. 13559/.../2010 al Judecătoriei S., ce avea ca obiect cererea de încuviințare a executării silite, având în vedere și perioada mare de timp scursă între cele două cauze, precum și faptul că, în fiecare dintre cele două dosare, se analizau aspecte diferite, temeiul de drept era altul și chiar titlul executoriu fusese supus analizării în mai multe căi de atac, în această perioadă.

De asemenea, se apreciază că nici stabilirea calității de debitoare a contestatoarelor, în cadrul dosarului nr. 4858/.../2007 al Judecătoriei S., nu prezintă relevanță în ceea ce privește soluția ce urma a se pronunța în

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED]

[REDACTED]

dosarul nr. 13559/.../2010, chiar dacă s-a analizat și în această din urmă cauză persoana care are calitatea de debitoare în cadrul procedurii de executare silită, deoarece erau dosare de executare silită diferite, existând posibilitatea ca, după ce trecuse o perioadă de timp, să se modifice situația existentă și supusă verificării, anterior.

Astfel, Secția apreciază că nu se impunea ca pârâtul judecător să formuleze cerere de abținere de la soluționarea dosarului nr. 13559/.../2010 al Judecătoriei S., deoarece nu exista cazul de incompatibilitate prevăzut de art. 27 alin. (1) pct. 7 Cod procedură civilă, pentru că argumentele juridice prezentate în dosarul nr. 4858/.../2007 al Judecătoriei S., ce privea contestația la executare împotriva unor acte de executare silită din dosarul de executare nr. 158/2007 al Biroului Executorului Judecătoresc C. I., nu erau determinante în ceea ce privește o nouă cerere de încuviințare a executării silite, chiar între aceleași părți.

Trebuie subliniat și faptul că, ulterior, încuviințării executării silite, prin încheierea nr. 5405/CC din 19 octombrie 2010 pronunțată în dosarul nr. 13559/.../2010 al Judecătoriei S., s-a formulat împotriva executării silite contestație la executare, înregistrată sub nr. 14198/.../2010 pe rolul Judecătoriei S., cauză aflată în curs de soluționare, prin care se solicită a se analiza și legalitatea și temeinicia hotărârii pronunțate de pârâtul judecător.

Secția reține și că, sub aspectul laturii subiective, pârâtul judecător nu a acționat cu forma de vinovăție cerută de lege pentru a se constata existența abaterii disciplinare, deoarece, rezultă că, într-o altă cauză înregistrată pe rolul Judecătoriei S., sub nr. 2944/.../2008, având ca obiect cererea formulată de

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

debitoarele T. B. S. GmbH, T. B. C. S.A. și T. K. AG., prin care s-a solicitat suspendarea executării silite începută în dosarul nr. 158/2007 al Biroului Executorului Judecătoresc C. I., cerere cu a cărei soluționare a fost învestit, pârâțul judecător a formulat cerere de abținere de la soluționarea cauzei.

Prin această cerere de abținere, pârâțul judecător a arătat că s-a pronunțat asupra unei cereri similare, în dosarul nr. 4858/.../2007, invocând dispozițiile art. 27 Cod procedură civilă, așa încât nu se poate susține că pârâțul judecător, cu privire la aceleași părți, nu a încercat înlăturarea oricăror suspiciuni ale părților referitoare la imparțialitatea sa. Aceasta rezultă din faptul că, atunci când a constatat că în cauze similare își exprimase opinia, s-a abținut de la soluționarea dosarului, ori, în ceea ce privește cererea de încuviințare a executării silite, a considerat că modul de soluționare a litigiului anterior nu era determinant pentru pronunțarea în noua cauză.

Pentru a fi angajată răspunderea disciplinară a judecătorului, Secția are în vedere faptul că trebuie îndeplinite cumulativ condițiile răspunderii disciplinare și care privesc existența unei fapte ilicite, săvârșirea acesteia cu vinovăție, producerea unui rezultat dăunător și existența legăturii de cauzalitate dintre fapta ilicită și rezultatul dăunător, ori, având în vedere cele reținute anterior, probele administrate nu au confirmat că pârâțul judecător a încălcat dispozițiile art. 25 Cod procedură civilă și art. 27 alin. 1 pct. 7 Cod procedură civilă.

Prin prisma celor arătate, Secția pentru judecători reține că probele administrate în cauză nu au dovedit existența elementelor constitutive ale abaterii disciplinare, constând în încălcarea dispozițiilor legale referitoare la interdicția pentru judecător de a participa la judecarea unei cauze dacă s-a

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

anteprevedut, prevăzută de art. 99 lit. a) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, astfel că, urmează să respingă acțiunea disciplinară formulată de comisia de disciplină pentru judecători împotriva pârâtului judecător V. F.

Văzând și dispozițiile art. 48 și 49 alin. (2) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Cu majoritate:

Respinge acțiunea disciplinară formulată de Comisia de disciplină pentru judecători împotriva domnului V. F. - judecător în cadrul Judecătoriei S.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile, de la comunicare, la Completul de 5 judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Pronunțată în ședință publică astăzi, **29 februarie 2012**.

PREȘEDINTE

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

**OPINIA SEPARATĂ, ÎN SENSUL ADMITERII ACȚIUNII
DISCIPLINARE**

Prezenta opinie separată – minoritară – are în vedere analiza elementelor constitutive ale abaterii disciplinare pentru care a fost pusă în mișcare acțiunea disciplinară față de pârâtul V. F., judecător în cadrul Judecătoriei S.

Așadar, dacă în opinia majoritară se consideră că nu sunt întrunite elementele constitutive ale abaterii prevăzute de art. 99 lit. a) din Legea nr. 303/2004 republicată, cu modificările și completările ulterioare, opinăm, dimpotrivă, din probele administrate, atât pe parcursul cercetării disciplinare, cât și în fața secției de judecatori a Consiliului Superior al Magistraturii, ca instanță de judecată în materie disciplinară, că sunt întrunite cumulativ aceste elemente și, în acord cu această constatare, soluția pentru care opinăm în minoritate ar fi trebuit să fie admiterea acțiunii disciplinare, astfel cum a fost formulată, și, în consecință, aplicarea uneia din sancțiunile disciplinare prevăzute de art. 100 din Legea nr. 303/2004 și în acord cu dispozițiile art. 101 din aceeași lege.

Starea de fapt, care a stat la baza promovării acțiunii disciplinare, a fost relevată în considerentele opiniei majoritare, așa încât nu va mai fi reluată în prezenta motivare a opiniei minoritare, ci doar acele elemente de fapt care conturează, în opinia noastră, existența fiecărui din elementele constitutive ale abaterii disciplinare.

În acest sens, pentru a constata existența unei abateri disciplinare e necesar, cum de altfel corect reține și opinia majoritară, ca **în mod**

[REDACTED] [REDACTED]
cumulativ să fie întrunite elementele constitutive: obiectul; latura obiectivă („relațiile sociale de muncă” presupus încălcate – a se vedea G. Bogasiu, Dana Vartires, Aurel Segărceanu, *Controlul de legalitate al hotărârilor CSM – Jurisprudența ÎCCJ*, Ed. Hamangiu, 2007, p. 202); subiect calificat; latura subiectivă („constând în vinovăție, în oricare din formele sale” – idem, p. 202).

Înainte de analiza existenței celor 4 elemente constitutive ale abaterii disciplinare, reamintim doar că acțiunea disciplinară a fost exercitată față de pârât pentru pretinsa săvârșire a abaterii prevăzute de lit. a) a art. 99 din Legea nr. 303/2004, în mod concret fapta constând în judecarea cauzei nr. 13559/.../2010 de pe rolul Judecătoriei S., fără a se abține în cauză, știind că anterior își spusese părerea – prin pronunțarea sentinței civile nr. /15.04.2008 în dosarul nr. 4858/.../2007 al aceleiași judecătorii – în acest fel neasigurând condiția de imparțialitate prevăzută de dispozițiile legale.

Existența obiectului abaterii disciplinare:

Valoarea socială apărută de legiuitor, prin prevederea abaterii disciplinare de la art. 99 lit. a) din Legea nr. 303/2004, se referă la îndeplinirea cu imparțialitate de către judecător a activității de judecată, ea fiind circumscrisă în cazul de față la judecarea cauzei cu nr. 13559/.../2010 a Judecătoriei S. în stare de imparțialitate, în sensul de a nu exista îndoieli asupra judecării sau soluționării cauzei nici măcar la nivelul aparenței.

Pentru a contura mai clar obiectul juridic al abaterii disciplinare trebuie spus că în cazul de față valoarea socială, de a judeca și soluționa o cauză în mod imparțial, este strict legată de respectarea de către judecătorul pârât, dl. F. V. a incompatibilităților și interdicțiilor prescrise de lege.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

În mod concret, interdicția prevăzută de art. 27 punctul 7 Cod procedură civilă conturează valoarea socială ce trebuie ocrotită, și anume că judecătorul pârât avea interdicția de a soluționa cauza cu nr. 13559/.../2010 a Judecătoriei S. în condițiile în care și-a spus părerea cu privire la pricină.

Mai mult, judecătorul pârât avea datoria, potrivit art. 25 și 26 Cod procedură civilă, de a se abține de la judecarea și soluționarea acestei cauze, obligație legală ce nu și-a îndeplinit-o.

Or, din acțiunea disciplinară rezultă, așa cum relevă probele administrate, și anume că și-a spus anterior părerea asupra cauzei ce se judecă - prin pronunțarea sentinței civile nr.../15.04.2008 a Judecătoriei S. -, rezultă că această valoare socială privind înfăptuirea cu imparțialitate a justiției a fost încălcată de pârât așa cum va rezulta și din analiza laturii obiective a abaterii disciplinare săvârșite de pârât, astfel încât acest element constitutiv este îndeplinit.

Existența laturii obiective:

Elementul material al acestei abateri constă în încălcarea de către subiectul calificat, magistrat, a prevederilor legale referitoare la incompatibilități și interdicții privind judecătoria. Sigur, în mod necesar, acesta fiind tocmai rostul unei incompatibilități sau interdicții, efectul încălcării trebuie să fie afectarea independenței sau imparțialității actului de judecată.

În cazul de față i se impută, de către comisia de disciplină, judecătorului pârât că a încălcat interdicția prevăzută de art. 27 punct 7 din Codul de procedură civilă, și anume că pârâtul și-a spus părerea anterior cu privire la

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

pricina ce o avea de soluționat în dosarul nr. 13559/.../2010 a Judecătoriei S.

Din probatoriul administrat în cauză, rezultă că judecătorul pârât a avut de soluționat dosarul cu nr. 4858/.../2007 al Judecătoriei S., obiect fiind contestație la executare formulată de contestatoarele T. B. S. GmbH și T. B. C. S.A. în contradictoriu cu intimatele S.C. M. S.A. și T. K. AG. În cauză a fost dată sentința civilă nr. 2637/15.04.2008 (f. 60 – 70 dos. 151/CDJ/11 al Comisiei de disciplină) prin care pârâtul a respins contestația la executare. În esență, se arată că executarea silită, din dosarul execuțional nr. 158/18.05.2007 BE judecătoresc C. I., a purtat asupra titlului executoriu constituit de sentința civilă nr./16.04.1998 a Tribunalului B., fiind urmărite silit de către intimata S.C. M. S.A. acțiunile deținute în cadrul T. K. B. C. S.A. de intimata T. K. AG - 72,82% din acțiuni, respectiv un număr de 61.273 acțiuni. În esență judecătorul pârât a reținut ca fiind valid procesul verbal din data de 07.06.2007 întocmit de BE C. I. **prin care s-a dispus sechestru definitiv asupra acestor acțiuni**, fiind valide celelalte acte de executare subsecvente, în condițiile în care această intimată deține acțiuni majoritare la contestatoare. Cu alte cuvinte, soluția dată a vizat acte de executare împotriva debitorilor T. B. S. GmbH și T. K. AG pentru acțiunile deținute de aceasta din urmă la prima societate și în executarea dispozițiilor sentinței nr. .../15.04.2008.

La data de 15.10.2010 s-a înregistrat pe rolul Judecătoriei S., de către BE C. I., încuviințarea executării silite în favoarea creditoarei S.C. M. S.A., obiectul executării silite reprezentându-l un număr de 61.273 acțiuni reprezentând cota de participare la beneficii de 72,82% deținute de debitoarea T. K. AG la T. B. C. S.A., titlul executoriu fiind constituit de dispozițiile

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

sentinței civile nr. 2637/15.04.1998 a Tribunalului B. Ca atare, reținându-se în cuprinsul încheierii date, cu nr. 5405/19.10.2010 în Cameră de Consiliu (f. 74 – 77), că acțiunile deținute de debitorul T. K. AG atât la T. B. S. GmbH sau T. B. C. S.A. dau dreptul creditorului S.C. M. S.A. **să sechestreze și să vândă acțiunile debitoarei.**

Așadar, se observă că, în fapt, judecătorul pârât și-a exprimat părerea anterior în ceea ce constituie esența cauzei cu nr. 13559/.../2010, de încuviințare a începerii executării silite, practic dând o dezlegare de drept asupra aceleiași stări de fapt, în sentința nr. 2637/15.04.2008, dezlegare reluată în întregime în argumentația dată prin încheierea civilă nr. 5405/19.10.2010 din dosarul nr. 13559/.../2010 al Judecătoriei S.

Apărările judecătorului pârât, și anume că avem de-a face cu două dosare execuționale diferite, că sunt cauze diferite – prima cauză, cea din 2008, având ca obiect contestație la executare, iar cea de a doua încuviințarea executării silite –, că procedura din dosarul nr. 13559/.../2010 este una necontencioasă și în care judecătorul nu poate decât să analizeze legalitatea titlului executoriu etc., în opinia prezentei opinii minoritare, nu pot fi primite.

Este evident că titlul executoriu, chiar dacă el a suferit modificări, doar de sumă însă, este același – sentința civilă nr. 1607/1998 a Tribunalului B., iar obiectul executării silite îl reprezintă urmărirea silită a acțiunilor pe care T. K. AG le deține la T. K. B. C. S.A. De altfel, în ambele hotărâri judecătorești, cea din 2008, precum și cea din 2010 (ultima dată în cameră de consiliu), argumentele sunt identice: pot fi urmărite acțiunile debitoarei T. K. AG pe care

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

aceasta le deține la cealaltă societate și că, datorită acestui fapt, aceste acțiuni pot fi sechestrate și executate în favoarea creditoarei S.C. M. S.A.

Din această perspectivă, apărările judecătorului pârât, V. F. nu-și mai au justificare, cu atât mai mult cu cât art. 27 punctul 7 Cod procedură civilă prevăd ca interdicție de a judeca pentru judecătorul care și-a spus părerea asupra pricinii care se judecă. Or, din cele de mai sus, rezultă că acesta a soluționat cauza din dosarul nr. 13559/.../2010, după ce anterior și-a spus părerea asupra aceleiași stări de fapt și asupra aceleiași dezlegări de drept (dacă pot fi urmărite acțiunile debitoarei T. K. AG și dacă actele de executare silită sunt valide – la ambele probleme de drept judecătorul pârât folosind aceleași argumente favorabile creditoarei). Pe cale de consecință, apreciem, în prezenta opinie minoritară, că interdicția prevăzută de art. 27 punctul 7 Cod procedură civilă a fost încălcată de judecătorul pârât, V. F.

În final, trebuie spus că încălcarea interdicției în sine nu poate conduce la constatarea săvârșirii unei abateri disciplinare, în conținutul prevăzut de art. 99 lit. a) din Legea nr. 303/2004, ci trebuie constatat dacă această încălcare a interdicției a avut ca efect afectarea imparțialității datorită conduitei judecătorului pârât.

Imparțialitatea unui judecător nu se raportează doar la resorturile intime, de natură subiectivă, așa cum lasă să se înțeleagă judecătorul pârât în apărările făcute, ci ea se conturează ca și concept și dintr-o perspectivă obiectivă, și anume ca imparțialitatea să fie percepută ca atare de către părți. Așa cum se arată în Recomandarea (94) 12 a Comitetului de Miniștri a Consiliului Europei privind independența, eficiența și rolul judecătorilor, „justiția nu trebuie

doar înfăptuită, ci trebuie văzută ca fiind înfăptuită", adică justiția trebuie să aibă coordonatele aparenței de independență și imparțialitate pentru exterior, nu doar că judecătorul are această percepție atunci când soluționează o cauză. Astfel, Recomandarea (94) 12, la comentariile asupra principiului V, paragraf 3, precizează că judecătorul „... *este necesar să se abțină de la judecarea cauzei în interesul justiției, pentru a nu permite să planeze vreo umbră sau bănuială cu privire la imparțialitatea instanței*".

Această recomandare, de altfel, are un corespondent imperativ în legislația românească, art. 25 și 26 Cod procedură civilă impunând judecătorului, ca îndatorire, ca atunci când constată interdicția, inclusiv în ce privește existența unui dubiu asupra aparenței imparțialității, să se abțină. Lucru pe care judecătorul pârât nu l-a făcut.

Așadar, și acest element constitutiv, al laturii obiective, îl considerăm îndeplinit.

Existența subiectului calificat:

Legiuitorul definește sfera subiecților calificați la art. 98 alin. 1 din Legea nr. 303/2004 („*Judecătorii și procurorii răspund disciplinar pentru abaterile de la îndatoririle de serviciu, precum și pentru faptele care afectează prestigiul justiției*”).

Or, evident că pârâtul îndeplinește condiția de subiect calificat îndeplinind la data presupusei abateri disciplinare și până în prezent funcția de judecător la Judecătoria S., pe care o cere legiuitorul în textul mai sus – amintit, fapta care i se impută fiind săvârșită, afirmativ, de către acesta.

Existența laturii subiective:

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

În ce privește latura subiectivă, constatăm, din ansamblul probator, că fapta a fost comisă de judecătorul pârât cu intenție indirectă, în sensul în care deși nu a urmărit producerea rezultatului, afectarea imparțialității judecătii, el a acceptat acest rezultat.

Sunt câteva elemente de fapt ce conturează această intenție:

- este evident că pozițiile procesuale ale celor puțin două părți, T. K. AG și T. K. B. C. S.A., asupra aceleiași stări de fapt și asupra dezlegării de drept dată în dosarul din 2008 al Judecătoriei S., erau cunoscute de judecătorul pârât, poziții care nu aveau cum să nu fie aceleași în cauza soluționată în anul 2010;
- titlul executoriu ca și obiectul executărilor silite erau aceleași, atât în 2008, cât și în 2010;
- în dosarul nr. 2944/.../2008 al Judecătoriei S., în care se soluționa o cerere de suspendare provizorie a executării silite ce forma obiectul dosarului execuțional în care s-a soluționat de către judecătorul pârât și contestația la executare în anul 2008 (în dosar nr. 4858/.../2008), judecătorul pârât a formulat cerere de abținere, întrucât s-a pronunțat „asupra unei cereri similare”. Or, ținând cont de elementele de mai sus, același titlu executoriu, aceeași stare de fapt, același obiect al executărilor silite, era evident că exista o suspiciune aparentă ce afecta imparțialitatea de soluționare în dosarul nr. 13559/.../2010 a Judecătoriei S., cunoscută de judecător. De altfel, prin încheierea din 06.05.2008 a Judecătoriei S. din dosarul nr. 2944/.../2008 a fost admisă cererea de abținere a judecătorului pârât (f. 73 dos. 151/CDJ/11 al Comisiei de Disciplină). Nu alta ar fi trebuit să fie îndatorirea judecătorului pârât în dosarul nr. 13559/.../2010, el trebuind să se abțină pentru a da satisfacție

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] [REDACTED]
principiului imparțialității și în raport de dispozițiile art. 25 și 26 Cod procedură civilă.

Pe cale de consecință, considerăm că fapta a fost comisă de judecătorul pârât V. F. cu intenție indirectă.

Pentru toate acestea, în opinie minoritară, considerăm că există abaterea disciplinară, în conținutul cu care a fost sesizată Secția de judecatori a Consiliului Superior al Magistraturii ca instanță disciplinară, și că judecătorul pârât, în raport cu consecințele faptei sale, trebuia sancționat.